

Franckesche Stiftungen zu Halle

Io. Anast. Freylinghsii, Pastoris Vlriciani Et Gymnasii Scholarchae, Fvndamenta Theologiae Christianae, In Doctrinis Fidei Ex Verbo Dei Perspicve ...

Freylinghausen, Johann Anastasius

Halis Magdeb., MDCCLXXV.

VD18 13062689

Caput Tertium De Duplici Statu Christi, Exinationis Et Exaltationis.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-206191

etiam rege suo imperaturi ac regnaturi sint,
vid. supra §. XXVIII.

CAPVT TERTIVM

DE

DVPLICI STATV CHRISTI, EXINANITIONIS ET EXAL- TATIONIS.

§. I.

Exinani- **S**tatus *exinanitionis* Christi accuratissime
tio Christi omnium describitur Phil. II, 6. 7. 8. se-
qua in re cundum quod dictum natura istius ex-
fita fuit? inanitionis in his duabus partibus sita fuit:

(1) In *abdicatione* plenarii vsus *diuinae*
formae, hoc est, diuinarum proprietatum,
ab ipso temporis puncto, quo in utero Ma-
riae virginis conceptus est, iure alioquin ei
competentium, ab ipsoque re ipsa semper
retentatum. Neque vero eas rapinae loco
habuit, aut de iisdem in hominum conspe-
ctu magnifice se iactauit, sed se ipsum ex-
inaniuit. Ita se abiunxit ab omniscientia,
Marc. XI, 13. XIII, 32. omnipotentia, 2 Cor.
XIII, 4. diuitiis et possessione alicuius rei
propriae, quamuis esset caeli et terrae domi-
nus. 2 Cor. VIII, 9. Matth. VIII, 20. LV-
THERVS in Io. XVIII. Tom. IV. Alt. fol.
645. a. „Homines nequissimi, improbissimi
„Deoque inimicissimi Hierosolymis domicilia
„habent et cubicula repagulis clausa, at Dei
„filius

„filius extra portas ruri et forte sub quadam
 „arbore, quasi in diuersorio et cubiculo, re-
 „quiescere necesse habet, quemadmodum ipse
 „dicit Matth. VIII., Verumtamen maiesta-
 „tesua et diuinis proprietatibus subinde ali-
 „qua ex parte vsus est, quod *radios* vocant,
 quos quasi ex densa exinanitionis nube emi-
 sit. Ita legimus de vsu omniscientiæ Matth.
 IX, 4. XVII, 27. Io. II, 25. omnipotentia,
 de qua omnia in vniuersum miracula eius,
 in primis mortuorum resuscitatio, testantur.
 vid. etiam Matth. XVII, 1. seqq.

(2) *In adsumptione formæ seruilis*, quā omni-
 bus sese seruum præstitit, Matth. XX, 28.
 Io. XIII, 13. immo obediens fuit Patri vsque
 ad mortem, et quidem mortem crucis, quod
 ignominiosissimum mortis genus et seruile
 supplicium erat, nec adeo profundior ali-
 qua humiliatio fieri poterat. Gal. III, 13.
 LUTHERVS in Io. I. Tom. VI. Alt. fol.
 1204. b. „Non est vlla maior seruitus, quam
 „quod Dei Filius vniuscuiusque hominis, vt
 „inops, miser et contemptus est, seruus fit
 „eiusque peccata tollit.“

§. II.

Fundamentum et ratio huius exinanitio- Quod-
 nis quærenda est in lapsu nostro, et in gra- nam fun-
 uissime læsa per hunc lapsum diuina iustitia, damen-
 cui Christum, postquam nos diuinam glo- rum et ra-
 riam inhiauiimus, per abdicationem eius sa- tio est hu-
 tisfacere oportuit, si cum Deo reconciliari nitionis?

æter-

æternumque feruari deberemus. Gen: III, 5. 6. 2 Cor. VIII, 9. Ies. LIII, 5.

§. III.

Quinam
gradus
exinaniti-
onis?

Exinanitio Christi secundum certos gradus considerari potest, adeoque complectitur (1) *conceptionem* et *natiuitatem*, in qua plures circumstantiæ deprehensæ, in quibus eam aliquid abiecti habuisse, ex Matth. I. et Luc. II. videre est. De spiritali eius applicatione vide Matth. XII, 50. Gal. IV, 19. (2) *Pueritiam* et *iuuentutem*. LUTHERVS Tom. VI. Alt. fol. 1155. b. „Vixit, uti homo quispiam alius; ad tricesimum usque ætatis annum apud Mariam matrem fuit, uti mos est liberorum. Puer gessit se puerum, similiter atque puer quisquam alius, parentibus morigerus fuit, fecit, quæ præceperunt, Luc. II, 51.” (3) *Passionem* sub Pontio Pilato, ad quam præludii instar vniuersa eius vita referenda est, quæ ab utero matris ad mortem usque non nisi ærumnosa et misera fuit. Spiritualis eius applicatio ostenditur 1 Petr. II, 21. IV, 1. (4) *Crucifixionem*, ubi factus est pro nobis execratio de patibulo suspensus, Gal. III, 13. LUTHERVS Comment. in Gal. III. Tom. V. Witteb. fol. 348. b. (Tom. VI. Alt. fol. 698. a.) „Quia omnis latro secundum legem suspendi debuit, debuit et Christus ipse secundum legem Moysi suspendi, quia gessit personam peccatoris et latronis, non vnius, sed omnium peccatorum

„*rum et latronum.*„ Quid ista crucifixio in nobis efficere debeat, vid. Rom. VI, 6. Gal. V, 24. VI, 14. (5) Mortem in cruce, quam Dominus, tamquam stipendiam peccati, quod baiulabat, pati pro nobis debuit, Hebr. II, 9. coll. Io. XI, 49. 52. et XVIII, 8. Ion. I, 11. 12. 14. 15. Gen. XXII, 13. *LV-THERVS* Comment. in Gal. II. Tom. V. Witteb. fol. 316. a. (Tom. VI. Alt. fol. 620. a.) „*Quum remorsum conscientiae propter peccatum sentio, serpentem illum aeneum, Christum in cruce, adspicio, ibi peccatum aliud inuenio contra meum peccatum, quod me accusat et deuorat. Peccatum vero aliud, scilicet in carne Christi, quod tollit peccatum totius mundi, omnipotens est, damnat ac deuorat peccatum meum. Ita peccatum meum, ne me accuset et damnet, damnatum est per peccatum, id est, per Christum crucifixum, qui factus est pro nobis peccatum, ut iustitia Dei per illum fieremus. Sic mortem in carne mea inuenio, quae me adfligit et occidit, sed habeo contrariam mortem, quae est mors mortis meae, ea crucifigit et deuorat ipsam.*„ (6) Sepulturam, ideo factam, ut tum mortis eius veritas testata fieret, tum sepulcra nostra sanctificarentur: qui vltimus et infimus fuit exinanitionis gradus. De horum posteriorum graduum, mortis videlicet et sepulturae, virtute in spiritali applicatione vid. Rom. VI, 1. seqq.

§. IV.

Quod-
nam hac
in re offi-
cium no-
strum?

Officium nostrum est, (1) ex profunda Christi exinanitione grauitatem et turpitudinem lapsus nostri animo demissio agnosce- re. (2) Exemplo eius cupere esse viles, humiles et contemptos in hoc mundo, in ea- que re mentis nostræ cum mente Christi conuenientiam demonstrare, Rom. VIII, 29. XII, 16. Matth. XX, 26-28. Phil. II, 3. 5. Hebr. XII, 24-26. coll. c. XII, 2. XIII, 13. LVTHERVS in Pl. CXXVI. Tom. III. Wit- teb. fol. 544. b. (Tom. VII. Alt. fol. 554. b.) „Quisquis proficitur, se baptizatum esse et „censeri nomine Christi gaudet, statuat, se „non esse meliorem Christo, Domino suo. „Oportet enim conformes fieri imagini Filii „Dei. Si Christus gestauit spineam coronam, „non speremus, futurum, vt nostro capiti „serta et rose imponantur., (3) Eo contem- dere, vt quemadmodum Christus omnium hominum seruus factus est, ita et nos ipsum imitantes omnium hominum serui fiamus, omnesque acceptas vires et dotes in rem et commodum aliorum conuertamus, Rom. XV, 1-3. 1 Cor. IX, 19.

§. V.

Quod-
nam sola-
tium?

Solacium ex hac doctrina est, (1) quod per seruitoris nostri, tamquam secundi Adami, profundam humiliationem fastus primi Adami, in quo omnes peccauimus, perfecte expiatus, et diuinæ iustitiæ hoc ipso

ipſo cumulatiſſime ſatiſfactum ſit, Rom. V, 18. 19. (2) quod per ignominiam ſuam nobis honorem repararit, et id iuris acquiſierit, vt cum ipſo coram Deo et Patre ſuo æternum exaltemur, 2 Cor. VIII, 9. (3) quod omnes adſtictiones huius ſæculi, paupertatem, contumeliam et contemtionem, immo ipſam mortem hoc ipſo nobis leuauerit et ſanctificauerit, Rom. VIII, 29. Io. XV, 20. (4) quod ſub cruce, ignominia et contemtionem imaginis Chriſti conſimiles reddamur, qui hiſce etiam perpeſſionibus noſtris adſci, in illiſque nos conſolari et erigere poteſt, Rom. VIII, 29. Hebr. IV, 15.

§. VI.

Ad ſtatum exultationis Chriſti ſpectat, *Exaltatio Chriſti qua in re conſiſtit?*
 (1) quod Chriſtus *inſirmitates*, quas noſtra cauſa adſumſerat, *depoſuit*, non amplius morti obnoxius, Ieſ. LIII, 8. Rom. VI, 9. Hebr. VII, 25. (2) quod pleniffimum maiſtatis ac gloriæ diuinæ uſum, quo ſe in ſtatu exinanitionis libere abdicauerat, reſumſit, ſupra omnia exaltatus, Matth. XXVIII, 18. Phil. II, 9. 10. 11. Eph. I, 20. 23. 1 Petr. III, 22. (3) quod gloriam iſtam ſuam aliquando coram mundo patefacturus eſt, ſolus extollendus. Col. III, 3. 4. Hebr. II, 8. et X, 12. 13. Ieſ. II, 11. ſeqq. Pſalm. LXXII, 8 - 19. XCVI. XCVII. XCVIII. XCIX.

§. VII.

Quodnam fun-
damen-
tum et ra-
tio exalta-
tionis
Christi?

Fundamentum et ratio magnæ illius gloriæ, ad quam homo Iesus Christus euectus est, in eo sita est, quod seruator nobis opus erat, qui non solum salutem nobis acquireret, sed re ipsa etiam conferret, quod facere non potuisset, si mansisset mortuus et corruptionem esset passus. Rom. IV, 25. 1 Cor. XV, 14.

§. VIII.

Quinam
gradus
exaltatio-
nis?

*Gradus exaltationis Christi sunt (1) Descensio ad inferos, 1 Petr. III, 18-20. Eph. IV, 9. 10. LUTHERVS in Artic. II. symbol. apostol. Tom. VI. Alt. fol. 82. a. „Hoc præcipuum momentum, hæc utilitas et virtus præcipua est, quam hinc percipimus, et quam de descensione Christi ad inferos credere nos oportet, quod neque orcus, neque diabolus me aliosue, in eum credentes, captiuos ducturi aut lesuri sint.“ (2) Vera resurrectio a mortuis, cuius historia apud euangelistas legenda et secundum circumstantias suas ponderanda est. Quemadmodum autem virtutem et efficaciam suam in nobis etiam exferre debeat, vid. Rom. VI, 4. Col. II, 12. III, 1. Eph. II, 4-6. LUTHERVS Conc. in Col. III, 1. sq. Postill. Eccles. Tom. XIII. Lips. fol. 526. b. „Si in hac concione vere gloriarı et solatium inde reportare cupis, quod Christus morte ac resurrectione sua tibi opitulatus sit, non perseuerare debes in anti-
„qua*

„qua vitiositate, sed nouam quasi cutem induere. Nam mors et resurrectio eius facta est ideo, ut tandem tu quoque una cum ipso huic mundo demoriaris et resurrectioni ipsius similis euadas, hoc est, ut nouus homo fieri incipias, quemadmodum ipse supra in celo.”
 (3) *Adscensio in celos*, de qua in scriptis euangelistarum et apostolorum actibus legere est. Hæc in nobis spiritualiter ira debet fieri, ut cum Christo in cælestibus collochemur, hoc est, per Spiritum ipsius discamus cælestia sapere. Vid. Col. III, 1. 2. Eph. II, 6. Phil. III, 13. 14. 20. Quemadmodum fidem nostram ex adscensione Christi corroborare debeamus, docet *LUTHERVS* Serm. in adscens. Christ. Tom. VIII. Alt. fol. 925. a.
 „Sedentibus, inquit, ad ianuam inimicis meis et me intersicere cogitantibus, fides mea sic ratiocinatur: Christus in celum adscendit, omniumque rerum creaturarum dominus factus est; ergo et inimici mei ipsi subiecti sunt, oportet. Vnde in eorum potestate non est, ut me ledant, immo vel digitum mouere, vel vnum capillorum meorum vellicare audeant, si pote, sine voluntate Christi! Hoc si fides apprehendit et in isto articulo stat, bene stat, animosa fit et secura, ut hunc in modum disputet: Si dominus meus me ab illis voluerit occidi, occidar, et hinc demigro. Vides igitur, ipsum in celos adscendisse, non ut ibi pro se ipso sedeat, sed ut ibi regat

„omnia nostro bono, ut consolationem et la-
 „titiam inde percipiamus.“ (4) Sessio ad
 dextram Dei Patris, qui veram et effica-
 cem eius praesentiam etiam secundum hu-
 manam naturam apud nos haud tollit.
 Psalm. XVI, 11. CX, 1. Hebr. I, 3. Rom.
 VIII, 34. Ephes. IV, 10. Matth. XXVIII,
 20. *LUTHERVS* in Psalm. CX. Tom.
 VII. Alt. fol. 330. b. „Non ait: Dixit
 „Iehoua, sede in solio Davidis, siue esto meus
 „(Davidis) heres; sed ait: Sede ad dextram
 „meam. Hoc sane vno solo verbo signifi-
 „cat, ipsum summopere esse exaltatum, et
 „splendidissimum regem creatum, non qui-
 „dem in miseram arcem Hierosolymorum,
 „nec in imperium Babylonium, Romanum
 „aut Constantinopolitanum, aut totum ter-
 „rarum orbem, quæ certe magna esset po-
 „testas, immo nec in celum, astra, et
 „omnia, quæ sub adspectum cadunt; sed
 „multo altius et longius. Sede, inquit,
 „iuxta me, in sublimi solio, in quo ego
 „sedeo, mihiq; esto æqualis. Id enim vo-
 „cat, iuxta se sedere, non ad pedes, sed
 „ad dextram, hoc est, in eadem maiestate
 „et potestate, quæ diuina appellatur pote-
 „stas.“ Et tandem (5) aduentus ad iudi-
 cium, et cum hoc coniuncta gloriæ ipsius
 patefactio. 2 Thess. I, 7-10. Matth. XXV,
 31. vid. §. VII. n. 3.

§. IX.

§. IX.

Officium nostrum est, (1) Deo non minus pro exaltatione, quam exinanitione Filii ipsius demissas gratias agere, siquidem hæc sine illa nihil nobis proderet; quum contra ex accepta a Patre gloria certo possumus statuere, habere nos ipsum redemptorem ac servatorem perfectissimum; (2) sancta cum reuerentia et demissio obsequio huius nostri gloriosissimi redemptoris præcepto nos submittere; (3) tota vita et moribus nostris non solum mortem, sed vitam etiam et diuinam virtutem Christi prædicare, 2 Cor. IV, 10. XIII, 3. 4. et (4) patefactionem magnæ maiestatis et gloriæ eius fide sperare et expectare. 1 Cor. I, 7. 2 Tim. IV, 8. Tit. II, 13.

§. X.

Solatium est, (1) quod ex hac exaltatione de facta per mortem ipsius redemptione et reconciliatione nostri cum Deo certi esse possumus, Rom. IV, 25. (2) quod ipsum habeamus talem servatorem, qui omne suum meritum nobis applicare et fructuum eius in hac et futura vita participes nos reddere potest, Ps. LXVIII, 19. vid. Rom. V, 10. (3) quod gloria illius nostra quoque gloria, et futurum sit, ut, si modo simul patiamur, statuto tempore ad eam exaltemur. Ps. LXXII, 7. Io. XVII, 22. 24. Rom. VIII, 17. 1 Petr. V, 6.